

Titel: Kapitel XXX.

Citation: "Kapitel XXX.", i *1901/1902: Bemærkninger til lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r10-shoot-chptrd1e23303.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Bemærkninger til lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXX.

Fuldbyrdelse af Domme, der ikke lyde paa Udredelse af Penge.

Om den Hovedforandring i Maaden, hvorpaa de her omhandlede Domme søges fuldbyrdede, kan i det hele henvises til de alm. Bemærkninger oven for ved Begyndelsen af 4de Afsnit.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer skal følgende bemærkes:

§ 339.

Da det ikke er Tanken at give enhver, der er forpligtet til at foretage eller undlade noget. Ret til efter Behag at befri sig for saadan Forpligtelse ved Betaling af

spalte2865

Penge, er der ikke Tale om, at Sagsøgte under Sagen med Virkning kan nedlægge Paastand paa, at Dommen skal lyde paa Pengebetaling som det ene Alternativ. Derimod gives der Sagsøgeren, hvem Adgangen til Anvendelse af Tvangsmulkt og Gældsføngsel ifølge Udkastet nægtes, følgende Valg:

Han har for det første Ret til, hvis han ønsker det, at faa Dommen affattet som en alternativ Namsdom, der om fornødent eksekveres paa den for saadanne Domme almindelige Maade. Har imidlertid Domhaveren først ladet en Erstatnings- eller Godtgørelsessum fastsætte som Dommens ene Alternativ, vil han ikke kunne afslaa at modtage denne, naar den af Domfældte tilbydes ham, og Sagen maa dermed være endt.

Fremdeles kan Sagsøgeren, hvis han foretrækker det, paastaa Dommen affattet saaledes, at den principalt paalægger Sagsøgte direkte Opfyldelse, men samtidig subsidiært fastsætter en Godtgørelsessum. I Kraft af en saadan Dom kan Domhaveren da først forsøge Straffesag, og hvis dette ikke fører til noget, lade det i Dommen fastsatte Beløb inddrive. Han opnaar paa denne Maade at faa en noget mere indgaaende Behandling af Spørgsmaalet om Godtgørelsens Størrelse, end der ellers, og da særlig under en Fogedprocedure, kan være Tale om. I øvrigt er der intet til Hinder for, at den, der subsidiært har faaet en Godtgørelsessum fastsat, først forsøger denne inddrevet, og, hvis dette ikke lykkes, derefter anlægger Straffesag. Dette maa gælde, selv om Eksekutionen har skaffet ham delvis Fyldestgørelse, om end saadant mulig kan give Retten Anledning til at sætte Straffen lavere, end den ellers vilde have gjort.

Endelig kan Domhaveren undlade at faa Erstatningsbeløbet fastsat i Dommen, og han kan da altid senere faa det fastsat enten ved Fogden (Paragrafens 2det Stykke) eller under den private Straffesag (Paragrafens sidste Stykke).

Ved de i Paragrafens 2det og 3die Stykke givne Eegler er der gjort, hvad der efter Fogedprocedurens Natur kan gøres for at skaffe et brugbart Grundlag for Fogdens Afgørelse af, til hvilket Beløb Interessen skal anslaa; i øvrigt maa der over for mulige Betænkeligheder ved at overlade dette Spørgsmaal til den summariske Fogedbehandling henvises til, at det altid staar Domfældte frit for gennem Appell af Eksekutionsforretningen eller Fog-

spalte2866

dens Kendelse at indbringe Spørgsmaalet for Landsret.

Endnu skal med Hensyn til denne Paragraf bemærkes, at det, hvad enten Godtgørelsesbeløbet er fastsat i selve Dømmen eller ej, vil tilfalde Fogden at afgøre, hvor vidt der (som omtalt i Slutningen af 1ste Stykke) efter Dommens Afsigelse er indtraadt Umulighed eller andre lignende Omstændigheder (Opfyldelse,

Eftergivelse, Kreditors Mora etc.), der efter den borger- lige Rets Grundsætninger har befriet Dom- fældte uden tillige at medføre Erstatnings- pligt for ham, for saa vidt da ikke en herpaa støttet Indsigelse fra Domfældtes Side alt har været fremsat og er blevet paakendt under en Straffesag efter § 345.

§§ 340—342

ere ganske stemmende med det tidligere Forslags §§ 452—454. Den i Slutningen af § 342, 1ste Stykke, givne Regel om Fuldbydelse af Domme, der gaa ud paa Sikkerhedsstillelse, vil bl. a. træde i Stedet for Lov 28de Maj 1880 § 8. I Motiverne til det tidligere Udkast er der om de nævnte Paragrafer gjort følgende Bemærkninger, der lige saa vel gælde for nærvæ- rende Udkast: „I disse Paragrafer om- handles de Tilfælde, i hvilke Domme, som ikke lyde paa Penge, kunne fuldbyrdes af Fogden efter deres umiddelbare Indhold. I Overensstemmelse med Forholdets Natur kan dette efter Udkastet ikke blot finde Sted, hvor Eksekutionen gaar ud paa at sætte Domhaveren i Besiddelse af en be- stemt Ting, som forefindes under Forret- ningen, men der nævnes endnu nogle andre Tilfælde, i hvilke det ved Dommen tilsig- tede retlige Formaal i fornødent Fald fuldstændig kan fyldestgøres ved Fogdens Foranstaltning. Naar saaledes en Person, som ved Dom er kendt pligtig til at ud- stede et Skøde, et Pantebrev, en Kvitte- ring, underskrive en Lejekontrakt eller desl, undlader at efterkomme denne sin Forpligtelse, naas det retlige Formaal med Dommen paa den simpleste og naturligste Maade derved, at Fogden udfærdiger Do- kumentet paa Domfældtes Vegne og med bindende Virkning for ham. Dette bliver navnlig klart, naar man betragter, hvor- ledes Forholdet stiller sig ved Domme, som tilpligte en Person at udlevere en rørlig Ting; her vil ingen være i Tvivl om, at Fogden ved at udlevere Tingen til Domfældte tillige kan overføre Ejendoms- retten til ham. Men der er ingen Grund til, at der ikke skulde tilkomme Fogden

spalte2867

en lignende Myndighed, naar Talen er om Retsforhold, til hvis fuldstændige Stiftelse en skriftlig Udfærdigelse er nødvendig; ogsaa her maa Fogden kunne udøve den til Retsforholdets Stiftelse eller Sikring nødvendige Virksomhed ved at udstede et Skøde, et Pantebrev eller desl. I øvrigt vil Sagsøgeren undertiden endog kunne stille sin Paastand saaledes, at selve Dom- men kan træde i Stedet for den Legiti- mation for et Retsforholds' Stiftelse eller Ophør, som han er berettiget til at fordre udstedt af Sagsøgte, i hvilfet Tilfælde en- hver Eksekution af Dommen bortfalder. Dette vil saaledes gælde, naar en Lejetager stævner Udlejeren til at underskrive en Lejekontrakt af et vist Indhold. Her maa Sagsøgeren kunne faa udtalt i Dommen, at Sagsøgte har indgaaet en saadan Leje- kontrakt, og denne Dom vil da i det hele, saasom med Hensyn til Tinglæsning, kunne træde i Stedet for den skriftlige Lejekon- trakt. Paa K^ende Maade vil Forholdet kunne stille sig, naar Cessionarius, som allerede er bleven Ejer af Gældsrevet, søger Cedens til at udfærdige en lovforme- lig Transport, og naar en Køber, som er bleven Ejer af den købte Ejendom, søger Sælgeren til at udstede Skøde til ham. Endnu bemærkes, at x4.fgørelsen af for- skelghe i Forbindelse med Eksekutionen staaende Spørgsmaal, navnlig Fastsættelsen af Erstatningssummer, i Overensstemmelse med det oven for opstiUede Hovedprincip er henlagt til Fogden. “ Ogsaa med de her omhandlede Paragrafer maa § 345 jævnføres.

§ 343.

Som oven for ved de alm. Bemærkn. til 4de Afsnit omtalt, ere her de samme Regler, der ere foreskrevne for Fuldbyr- delse af Handüngsdomme, gjorte anven- delige paa Undladelsesdomme.

§ 344

fandt es ej i det tidligere Forslag, men til- sigter kun en Tydeliggørelse af dette.

§ 345.

Næst at henvise til de alm. Bemærkn. oven for ved 4de Afsnit samt til de ved § 339 gjorte Bemærkninger, skal be- mærkes, at Slutningen af 1ste Punktum saavel som 3die Punktum ikke fandtes i det tidligere Forslag, men ere tilføjede af Tydelighedshensyn. Om Paragrafens Regler gælder i øvrigt, hvad der i Mo- tiverne til det tidligere Udkast er be- mærket om den tilsvarende § 456: Betin-

spalte2868
----

gelsen for Strafansvaret er, at Domfældte „modvillig undlader“ eller „forsætlig over- træder“. Der maa altsaa fordres subjek- tive Betingelser, der berettiger til at opfatte Domfældtes Opførsel som en Ulydighed eller passiv Modstand mod Statens til Rets- haandhævelsen trufne Foranstaltninger. Da imidlertid Øjemedet med den i Paragrafen omhandlede Straf væsentlig er at skaffe Domhaveren Fyldestgørelse, og da der ikke bør undlades noget, som kan tjene til at opmuntre eller bevæge Domfældte til at rette for sig, er der i Paragrafen indsat en Bestemmelse om, at den idømte Strafs Fuldbyrkelse og den begyndte Strafs Fort- sættelse skal standses, naar Domfældte i alle Maader retter for sig, en Regel, hvor- til der haves et Sidestykke i Straffelovens § 254. Derhos er det som en naturlig An- vendelse af samme Tanke bestemt, at det samme skal gælde, naar Domhaveren ved Anvendelse af den i §§ 339—343 angivne Fremgangsmaade har opnaaet enten Fyl- destgørelse af sin Ret eller dog den Sikker- hed for samme, som ligger i Opnaaelsen af Udlæg for Vederlaget.

Endelig har Paragrafen i Overens- stemmelse med Forordningen 6te April 1842 § 8 optaget en Regel om, at Dom- haveren, naar en Straffedom af det an- givne Indhold er afsagt over Domfældte, kan fordre Politiets Bistand til sin Rets Gennemførelse. Denne Regel, som i det citerede Lovbud kun var udtalt med Hen- syn til Undladelsesdomme, er her gjort an- vendelig paa alle Domme. Det er ind- lysende, at naar Domhaveren ikke ved et saa energisk Middels Anvendelse kan komme til sin Ret, har det offentlige ikke Magt til at gøre mere eller videre for ham i denne Retning,